





kazal, da je v špekulacijske namene graščinska posestva nakupoval, brez da bi imel sploh kakšen denar. Baronica Lang tega pobožnega gospoda seveda ni poznala in mu je prodala svojo posest za 410.000 K, to pa pod pogojem, da kupec vknjižene dolgove v znesku 286.500 K (m. nj. tudi 70.000 K polomljene ljubljanske zakotne "Trgovsko-obrtna banke") prevzame, ostalo kupnino pa v štirih obrokih plačala. To kupno pogodbo baronica Lang pozneje ni hotela priznati, češ da se ni v resnici z njo strinjala. Pri pregledu pogodbe dne 25. oktobra 1910 opazila je namreč baronica, da je bila med kupljenimi realitetami tudi njena vila v Pörschachu vpisana, od katere pa preje ni nikdar govora bilo. Kupec je menda mislil na švindlerski način tudi do te vile priti. Ko se je baronica branila, črtal je dr. Novakov sollicitator, neki poštenjak Cimperman vilo iz pogodbe. Ta dogodek pa je baronico tako razburil, da sploh pogodbe ni mirno pogledala in da jo je brez prave vednosti njene vsebine podpisala. Mislija je seveda tudi trdno, da se skupino na prodani posesti vknjiži. Pozneje pa je v svoje začudenje in vsa prestrašena izpoznala, da to ni bilo tako! Kupec, katehet Smrekar ni dal nobene "are". Mož je čez ušesa v dolgovi in njegovih prvaki ga zaradi tega hudo zasledujejo. Ti upniki so komaj čakali, da dobi Smrekar toplice in da bodejo potem svoje jim dolžne svote na nje vknjižili... Tako torej kupujejo slovenski prvaki v frakih in kutah! Vsakdo mora priznati, da je tako kupčevanje navadni švindel in navadna lumparija. Kdor brez denarja kupuje, ta hoče slepariti; to je stara pesem! Prvaški voditelji pa kupujejo posestva in hiše v popolnoma nemških krajih, brez da bi imeli kaj denarja. Saj dobijo potem gotovo kakšno prvaško posojilnico ali zakotno slovensko banko, ki daje tudi najhujšim švindlerjem denarja, seveda proti dobremu obrestovanju. Pri vsemu temu napravijo posojilničarji, slovenski advokat in prvaški špekulant ter švindel najboljši "kšeft", brez da bi se brigali zato, da je prodajalec opeharjen in osleparjen... Zatoraj pa pozor pred prvaškimi špekulanti, ki brez denarja na hochstaplarski način "kupujejo"!

**Prvaški „revizorji“.** Kakor znano, ne stoji slovenske posojilnice pod nikakoršnim oblastvenim nadzorstvom. Zato je v njih naloženi denar tudi v največji nevarnosti. Pač pa imajo te slovenske posojilnice svoje „zveze“ in te „zveze“ zopet imajo posebne „revizorje“. Seveda so ti „revizorji“ samo statisti in brez vsake veljave, ker morajo jezik držati, tudi če kaj napačnega vidijo. Dokaz temu tudi velikanski škandali, ki so se pojavili pri zadnjih polomih slovenskih denarnih zavodov. Zdaj se čuje, da se je vložilo kazensko naznanilo na državno pravdnstvo proti prvaškemu „revizorju“ Francetu Jošt. Ta možakar namreč je imel dolžnost, revidirati „Glavno posojilnico“ v Ljubljani. „Revidiral“ jo je tako dolgo, da je bilo par milijonov ljudskega denarja — zapravljenih!

**Prvaški posojilničarji na begu.** Prvaški posestnik Znidaršič v okolici Postojne je član bankrotne „Glavne posojilnice.“ Mož „jamči“ pri tej posojilnici za 60.000 kron. Zdaj se pa poroča, da je natihoma vse svoje premoženje skupaj spravil in pobasal ter na Srbsko pobegnil... Ti veliki lumpi si bodejo že pomagali, mali kmetje, obrtniki in posli pa bodejo s svojimi krvavimi prihranki plačali!

**Klerikalni „konzum“ na bobnu.** Kakor znano so slovenski klerikalni konzumi večidel propadli. Zdaj se poroča, da je oblast tudi prodajalno klerikalnega „konzuma“ v Kočevju zapečatila. In kdo bode zopet trpel? Zapeljano ljudstvo! Pravi povzročitelji in zločinci so že na varnem.

**Vojaška smrt.** Zopet se je pripetila v tirolskih gorah vojaška nesreča. Vojaška patrolja na vaji je prišla v sneženo plaz, ki jih je zasula. Dva vojaka sta mrtva. Radovedni smo, kako bode vojaška oblast ta zopetni slučaj opravičila. Ali se take grozovite nesreče res ne da preprečiti? Ali se morajo vojaške vaje res v najnevarnejšem času in na najnevarnejših krajih vršiti? Ali življenje vojakov ni nič vredno?

## Iz Spodnje-Stajerskega.

**Lepa napredna zmaga.** Pretekli torek vršile so se v sv. Lenartu slov. gorice občinske volitve. Pri teh volitvah so prvaki v vseh treh razredih propadli, zmagali pa so napredni Nemci. Sicer je bilo to pričakovati; kajti drevje še ni zrastle v nebo. Ali prvaki so v svojih bedastih listih toliko lagali in bahato o zmagi „prorokovali“, da je bilo naravnost smešno. Z nas je bila napredna zmaga gotova reč! V III. razredu se je oddalo 75 glasov in so bili ednoglasno izvoljeni: Jos. Sedminek, V. Sarnitz, Fr. Sormann star., H. Sollagg, kot nadomestniki pa K. Heiter, V. Nedelko. Prvaki se sploh v tem razredu volitve udeležili niso. Sram jih je bilo poraza že naprej! V II. razredu oddalo se je 15 nemško-naprednih in 8 prvaških glasov. Izvoljeni so: Joh. Schibert, Fr. Bratko, K. Auel, Jos. Schegal, kot nadomestnik pa S. Pollanetz, Fr. Festin. V I. razredu pa dr. T. Zirngast, Joh. Slawitsch, K. Schifko star., R. Senekowitsch; kot nadomestniki pa A. Muhtisch in F. Kreinz. Čestitamo vrlim volilcem najpriskrneje!

**Še ena napredna zmaga.** Pri občinskih volitvah v Laškem trgovsko nemško-napredni kandidati v vseh treh razredih zmagali. Prvaki se niti volitev udeležiti niso upali!

**Škofova metlja.** Ljubljanski klerikalni list „Slovenec“ poroča, da sta iz Ptujja prestavljena vikar Pšunder in kaplan Jager. Vikar Pšunder pride kot župnik v Malo nedeljo, kaplan Jager pa v Lembang pri Mariboru. Najpreve želimo obema srečno pot in upamo, da se bosta v novih svojih farah manj za politiko in več za duhovniško službo brigala. Potem pa bodi zaradi raznih neslanih opazk v klerikalnih listih pribito, da se je s tem prestavljanjem splošni želji ptujskih katoličanov ugodilo. Vikar Pšunder in kaplan Jager sta v Ptujju namreč naravnost nemogoča in ako bi ju škofova pravična metlja ne odstranila iz pozorišča, je prav mogoče; da bi mnogo oseb iz katoliške vere izstopilo. Pšunder in Jager sta namreč v družbi še nekega gospoda, kateremu pa za danes še zaprinesemo, glavna povzročitelja prvaške hujskarije v Ptujju. Politična gonja jima je vse. Celu svoje duhovniške predstojnike napadata, ako služi to njih namenu. Čez nemške meščane, od katerih vendar živita, lažeta in obrekujeja po časopisih. Služkinje, deklet, šolske otroke zlorablja v politične namene. Z eno besedo: prava politična hujška sta, ki delata le navadno nestrpnost in versko mlačnost. Pri vsemu temu tudi njuno osebno privatno življenje ni tako čisto in čedno, kakor se mora to od katoliškega duhovnika zahtevati. Ker sta zdaj že itak prestavljena in ker ne maramo javnega pohujšanja še povečati, raje o tej delikatni stvari molčimo, ali naša potrpežljivost in gotove meje in goverili bomo, ako bi klerikalni listi še nadalje resnico pačili in ptujске prebivalce blatili. S tem bodi žalostno poglavje o Pšunder in Jager končano in s tihih veseljem napravimo piko!

**„Narodni dom“ v Ptujju** postaja z vsakim dnevom bolj podoben navadni butiki, v kateri se pijani smrkolini pripravajo, pretepavajo in pobijajo. Te dni enkrat se je zvečer celo v „Narodnem domu“ z revolverjem streljalo. Na eni strani se govori, da se je vršil med prvaškimi fantlini že navadni prepir, pri kateremu se je naposled tudi rabilo revolver. Od druge strani zopet se čuje, da se je zgodil le nesrečni slučaj. Na vsak način je dokazano, da je imel dr. Fermevec pisar Ludvik Sagadin revolver, da se je ta revolver (ali po nesreči ali nalašč) sprožil in da je bil prvaški komi Vinko Klemenčič od kroglice zadet ter na nogi težko ranjen. Sodnija se že peča s to lumparijo. Vprašamo pa, kaj je prvaškim smrkolinom sploh revolverja treba? Taki fanti, ki ne znajo z orodjem ravnavati, naj bi vzeli kuhalično v roko ali pa „fračo“! Kako lahko bi prišel nedolžni človek zaradi takega za nšesmi mokrega pobiča v nesrečo. Hlače doli in 25 po zadnici, to bi bilo za take revolverске junake najboljšje zdravilo!

**Glavna posojilnica** v Ljubljani, ki je najboljše slika brezvestnega prvaškega gospodarstva, je zdaj v konkurzu in prvo zborovanje interesentov se je že izvršilo. Zanimivo je, da vkljub

vsem sleparijam skušajo prvaški voditelji 6% vedno celo stvar potlačiti in zavlačiti. Raštet. v ta namen najrje jezovitovska sredstva. Um prvimi v vrsti teh čudnih „rešiteljev“ pa pobrežni čelnik „narodne stranke“ na Štajerskem, to krat dr. Kukovec. Mož bi se moral pravzaprav skriti, kajti on ima glavno besedo pri proust vz gospodarskih organizacijah v Celju; in tudi ne nizaeije, te „narodne zveze“ z svojimi famotokojni „revizorji“ so krive poloma. Ako kdo lumplega prste gleda, potem ta ne more slepariti! hčer prvaških posojilnicah pa pustirirne lumpom prosto roko... Tudi hka! Kukovec je držal jezik za zobmi, dokler... Za vsej javnosti zasrdele. Zdaj pa se ta družstvo general „narodne“ (?) stranke na vse ki. Z v trudi, da bi — mali vložniki bankrotne... Prvilnice vse izgubili. Drugače toga le ne mo kr. I razumeti: Kakor znano, so pri „Glavni pelja p iljnici“ najpreve napravili likvidacijski odbori dop naj bi celo stvar skrivoma rešil. To se je ista interesu vložnikov preprečilo. Načelnik teponel kvidacijskega odbora je bil prvak Višnikar odruži in celi odbor se bode imel za svoje pra. Nov zagovarjati. Ali zdaj pride celjski dr. Kukostopa in predlaga ravno tega Višnikarja za oskrbe vrši konkurzne mase (!!). Za preiskovalku l sodnika pa so trpeli moža, ki je sam pri se lom udeležen. In ta škandal je bil sklenjeni. Radovedni smo, koliko časa bode o. Po še vse te lumparije in nepostavnosti glemeta. Odgovorni faktorji „Glavne posojilnice“ spetčili, že davno v ječo; dokazano je vendar že 600 l zločinov! Sicer pa se le čudimo, da nas S zdaj dr. Kukovec kot pomagač te bandonin kot nasprotnik osleparjenih malih vložniško. Koliko zaupanja morejo pot C člani in vložniki slovensko-lca A rodnih „posojilnic“ na spodnjenca Štajerskem imeti?? Mislimo, da artne dejo tudi gospodarskim organizacijam „nam C stranke“ hrbet obrnili, kakor so ga politibral bedarjam dr. Kukovca obrnili... i so

**V slovenski posojilnici v Brežicah** vblast kakor se nam poroča, veliko pomanjkanje. V gajne-wertheimerice zijajo od same praznotostr nič kot tiha tema je njih vsebina. Dokaz tevari je slučaj, ki se je te dni enkrat dogodil: lvi 2 c. kr. funkcionar je namreč ob 1/12. uri T polodne v vložno knjižico pri posojilničnem kradu zamanj čakal. Hotel je da se mu izplača 2 T kron depozitne (ali morda celo pupilarne) mosest pa menda ni bilo mogoče, da bi se to pač šerke meroma malenkostno svoto skupaj nabralo. blasi Sicer se sploh čudimo, da se depozitne den F v posojilnici nalaga, kar je protipostavno. Zlrali zdaj se čudimo, ko vendar cela vrsta slovenči. posojilnic poka in vzdihuje. Višje sodnje vn oblasti naj le enkrat v tajnostno temo posoja je posvetijo; prišlo bode mnogo na dan, le l denarja nič... čene

**Pravi prvaški petelinček** postal je v ceradli ski okolici mladenič Janez Ratej, vedno trdi, da je visokošolec. Fantek je sicebort za ušesmi moker, ali že pri volitvah kazal, to da vrè v njegovih žilicah balkanska kri. Zada Tu enkrat pa je fantek šel v večji družbi edna kapacitet po Celju. Pri temu so menda pij tra prvaki nekega soldata napadli in opsovali. Vojkr pa je potegnil bajonet, da bi se branil. Medu je prišel neki oficir, ki je vojaka v kasarno lege slal. Ratejček pa je prišel na oficirja vpti. Re že je, da je „uradna oseba“ in da je „žal, žu ge (!!) tudi rezervni oficir“. No, Ratej je li S dniji naznanjen in se bode brčkone hudo p osmodil. Kajti pridejal si je po krivici nasarju „uradne osebe“ in žalil ces. kr. oficirje v snali panslavišični jezi. Ali nima Ratej nobena očeta ali jeroba, ki bi ga položil čez kolena r mu prvaško navdušenje s palico ohladil?

**Okrajni zastop v Zgornji Radgoni** imel ako 18. februarja svojo drugo plenarno sejo. Prijstr se je sklenilo, da se uresniči na okrajne troša železniško postajo. Ti troški znašajo 28.000 kn t (osemindvajset tisoč kron!). To je pač neprižaga kovana sreča za trško občino Zgornjovo Radgono...

**Štajersko prebivalstvo.** Glasom ljudskajil štetja šteje prebivalstvo na Štajerskem skupila 1.430.308 oseb, medtem ko jih je štele pretd desetimi leti 1.347.148. Število prebivalcev Zap Štajerskem je torej za 83.160 (to je za nekiku



telji čez 6%) naraslo. V teh številkah pa vojaki niso Rabi vsteli.

Umrla je 13. februarja v Stermecu (občina Pobrež pri Ptuj) gospa Marija Kukovec po kratki teži bolezni v 52-letu svoje starosti. Pokojnica bila je splošno priljubljena in naravnost vzorna mati ter gospodinja. Dokaz temu tudi nepričakovano velika udeležba pri pogrebu. Pokojnica zapušta poleg žalujočega soproga, 3 hčerke in 1 malega sinčka. Zaostalim naše prisrčno sožalje. Vrli pokojnici pa bodi zemljica lahka!

Za častnega člana imenovalo je kmetijsko društvo v Rotvajnu vinogradniškega ravnatelja g. Z. Weifler. Čestitamo zaslužnemu možu!

**Predavanje o agrarnih operacijah.** Gospod e. kr. krajni komisar za agr. op. Sima-Gall iz Celja predava dne 26. t. m. (nedelja) ob 10. uri dop. v kmetijski podružnici v Slovenski Bistrici (Hotel „Austria“) in dne 27. t. m. (ponedeljek) 11. uri dop. ter ob 2. uri pop. v podružnici v Konjicah (Sutter-jeva gostilna) o „Novih agrarnih zakonih ter o agrarnem postopanju na Štajerskem“; prvi dve predavanji se vršijo v slovenskem, zadnje v nemškem jeziku. Udje kmetijskega društva kakor tudi vsi, ki se zanimajo za ta predmet, so uljudno vabljeni.

**Požar.** Pogorelo je gospodarsko poslopje kmeta Cimpermana v Polzeli. Požarniki so preprečili, da bi se ogenj razširil. Škode je za 1600 K.

**S sekuro udaril se je v nogo delavec Jožef Tonin v Trbovljah,** ko je drva sekal. Ranil se je težko.

**Cesar je pomilostil na smrt obsojena morilca Aloja Kranjca in Franca Šori iz sv. Lovrenca sl. g.** Zdjaj sta obsojena: Šori na do smrti, Kranjca pa na 20 letno težko ječo.

**Človeško okostje** so našli pri kopanju v gorah v Gradišbergu pri Mariboru. Govori se, da so te kosti pred leti umorjenega človeka. Oblast zasleduje stvar.

**V trebuch** z nožem sunil je v Rečju delavec Postrazin tovariša Franca Aras. Zadnji je smrtno ranjen. Čas bi bil, da se v Rečju ustalovi žandarmerijska postaja.

**Tatvina.** Posestnici Rozi Bresch v Šoštanju ukradel je neznanec iz stanovanja 1600 K.

**Taščo ubil?** Poroča se, da je bila pri Zavrcu posestnica Marija Bertič od moža njene lastne hčerke tako tepevala, da je čez par dni umrla. Oblast je pričela preiskavo.

**Pazite na deco!** V sv. Petru v Sav. dolini igrali so se otroci posestnice Marije Rojnik pri peči. 1 letni otrok je prišel preblizo, obleka se je vnela in otrok je dobil tako hude opekline, da je čez dve uri umrl.

**Mladi tatovi.** V Mariboru so čevljarji učenci Johan Pulk, Franc Petek in Franc Škofic kradli kot srake. Dolgopsteže so dali pot ključ.

**Od kje?** Pri kopanju v Lederergasse v Mariboru so našli človeško okostje. Ne vè se, ali je to od kakega zločina, ali pa izza časa vojske Zadnjih Turki.

**Vlom.** V konjiški okolici je neznanec vlomil v trafiko g. Marije Mazere, ko je bila ta v cerkvi. Pokradel je precej.

**Sladka ženka.** Na Bregu pri Celju se je vlegel Anton Serak na železniško progo, ker ga je žena vedno pretepavala. Ali žena je prišla tja in ga vrgla čez grič, tako da je hudo poškodovan. Ali Serak nima hlače?

**Nogo zmučalo** je v jami v Trbovljah rudarju Francu Godec. Težko ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

**Očeta pretepel** je v Ptuj čevljar Kozoderc, ker ga je ta zaradi pijančevanja okregal.

**Poročno sodišče v Celju** obsodilo je rudarja Jakoba Blažič iz Trbovelj na pet let težke, po ojustrene ječe. Blažič je v prepiru svojega tovariša Jakoba Kovača z nožem sunil, tako da je bil ta takoj mrtev. — Vžitkarica Ana Babič iz Zagaja pri Kozjem je bila obdolžena, da je nagovorila nekega postopača, da naj ta njenega moža ubije in hišo zažge. Ana Babič je sveda tožila. Ker jo je le 7 porotnikov krivim smatralo, bila je oproščena. — Jaka Kosce napadel je na cesti iz sv. Rupreta v Laški trg posestnika Zupanek in ga hotel oropati. Komaj se je posestnik posrečilo zbežati. Kosce je bil zaradi ropu obsojen na 5 let težke ječe. —

## Iz Koroškega.

**Naprednjaki v Rožni dolini!** Brezsrčno počenje župnika Limpl v Kaplji ob priliki pogreba nekega nedolžnega otroka napravilo je med prebivalstvom mnogo razburjenja. Zato sklicujejo naprednjaki **protestno zborovanje**, ki se vrši v soboto, 25. februarja zvečer v gostilni „Post“ v Borovljah. Govoril bode profesor in poslanec Angerer. Vsi napredno in pošteno misleči Rožnodolinci so vabljeni.

**Iz Sveč v Rožni dolini** se nam piše: 16. februarja dopoldne nastal je pri „Adamwirtu“ v Svečah v dimniku ogenj, katerega so pa zamogli domači ljudje k sreči pravočasno pogasiti. Ko je domača požarna bramba hotela brizgalnico iz gasilne hišice vzeti, videli so, da je bila ključavnica popolnoma z lesom zadelana. Šele čez dalje časa se je posrečilo možem, odkleniti in v hrambo priti. Ali kaj pomaga taka brizgalna, ki v zmrznjenem stanju ne funkcioniira. Pridni požarniki so se zaman trudili, brizgalna se ni hotela pokoriti. . . . Namesto da bi se vedno na Kočnove „teatre“ mislilo, mesto da bi se kravro prisluženi denar za prvaško gonjo skozi okno metalo, naj bi se raje sredstva za požarno brambo nabralo in ji tisto orodje nakupilo, katerega za svoj težki in požrtvovalni posel potrebuje. Tudi večkrat bi se morale vršiti prave gasilne vaje, da bi se lahko v resnem trenutku redno in uspešno nastopilo!

**V okraju Borovlje** je ljudsko štetje v kljub nezmerni hujskariji prvakov prav dobro uspelo. Prvaki so poklicali domače in tuje agitatorje v pomoč, „učitelji“ Ciril-Metodove družbe so imeli v okraju grozno veliko opraviti in uslužbenci dr. Brejčeve kancelije istotako. Ali vse zamanj! Ljudstvo je hotelo javnosti dokazati, da umeje veliki pomen nemškega jezika. V Borovljah samih se je 88% prebivalcev k nemščini priznalo; od 3194 oseb jih je le 369 napisalo, da je slovenščina njih občevalni jezik. V Bistrici zopet od 1635 samo 735 itd. Splah v vseh občinah, celo v spodnjem Ljublju, je priznanje k nemščini močno napredovalo. Prvaki se sveda grozovito jezijo in pljujejo ogenj in žveplo. Pa se jih nikdo ne boji. Rožna dolina pač še ni na milost in nemilost kranjskemu panslavizmu prodana!

**Iz Kotelj pri Prevaljah** se nam piše: „O ti šmentana „Volkszahlunga“ ti, saj res da v Kotljah Kranjcev ni!“ — Dopisnik v Vašem listu od 19. t. m. je pravo uganil, da se g. dr. Brejca za Kotelce zanima. To ni nič posebnega, saj je pred več leti neko nedeljo tudi privandral neki Kranj v Kotlje, in hotel v oštariji pri Križani neki govor držati in Kotelce po svojem slabem vedenju podučiti, nakratko rečeno, v svojo črno bisago spraviti. Ta gospodič je rekel, da je redakter celovskega „S-Mira“ in se močno žalostil, ko ni bilo poslušalcev, da bi jih bil komandiral; prišel je z njim tudi neki učenec iz višje šole, ki je menda za profesorja študiral; ta se je imenoval dr. Kotnika. Obadva sta hotela naprednjake v Kotljah pohrustati in prvake v deveto nebo povzdigniti; pa to bi bilo zelo prav za nas v Kotljah, ker mi zelo v nebasa priti želimo. Čakala sta in čakala, da je bila noč in ni bilo nikogar, razun nekaj naprednih gostov. Ker pa koroški učitelji več vejo in znajo, kakor neki klerikalni redakter, sta gg. učitelja Josef Pinter in Leopold Samonig njega o marsikateri zadevi podučila; ker se je delal g. redakter zmožnejšega v več jezikih kakor omenjena učitelja, in tako tudi v italijanskem jeziku; („aube!“) pristopi Italijan Giovanni Fabbro, in se začneta pogovarjati: „A pisl wortn, signore redakter, e, e, e, niente capisco italiano.“ Predno se je omenjeni redakter od te družbe ločil, je obečal se vsakemu poslati iz Celovca njegov časopis „S-Mir“ in si je zapisal v svoj „Notitzbüch“ imena pričujočih; a poslal „S-Mira“ ni, gvišno si je mislil: med Kotelce „S-Mir“ ne paše, ta je bolj za „črnuzine“. Ker je bilo že pozno v noči, se ta Kranjca s svojim pristašem zgubi, in od tistega časa v Kotljah Kranjcev ni! — Po ljudskem štetju imamo tujce, Italijane, Čeha, Nemce in tudi Hrvate, s katerimi se pa prav dobro zastopimo. G. Grafenauer je nekemu gospodu obljubil, da pride enkrat Kotelce obiskat; pa do zdaj ga še ni bilo; menda je poizvedel, da njegovega somišljenik v Kotljah nič ni opravil. Kar se tiče vašega dopisa od 19. t. m. zavolje župana,

je resnica da je g. Razgoršek prav malo zmožen slovenske in celo nič nemške pisave; in se je pri poslednji volitvi sam sebe za župana volil, misleč da ostane črna komanda v občini Kotlje; pa to ni tako, večinoma so občinski odborniki naprednega mišljenja in on ima ravnati po postavi in po ukazu višje gosposke. Napravili so klerikalci tudi izobraževalno in bralno društvo; to društvo se je pa ponesrečilo, ker je premalo prvakov, ako ravno so g. župnik na prižnici oznanovali, kedaj in kje se bo „igra“ („teater“) izvršila. Izobraževalci so se fanti in dekleta tudi gredeč po poti h domu v noči, a tega mi ne vemo kako, ker je bila tema. Pri tem postopanju so se fanti in dekleta zavolje ljubosumnosti zasovražili in je postalo iz tega „izobraženega“ društva, le „sovražno društvo“, od katerega pa dandanes ni več kaj slišati. K takim „teatrom“ vabijo dandanes duhovniki ljudstvo!

**Lažnik „S-Mir“** prinesel je iz občine Uggowit z nesramni dopis, v katerem napada postajenačelnika ter nekega orožnika. Ta najlažnjivejši listič na Božjem svetu laže zopet, da se je tam z nekim že vlečenim lozom „sleparilo“. Res je, da se je pri zabavi neko staro srečko za šalo v dobrodelne namene „licitiralo“. Sicer pa se bode „S-Miru“ na to lumparijo pred sodnijo odgovorilo!

**Iz Sv. Štefana pri Mallestigu** se poroča, da postaja zopet sin fajmoštrove kuharice, znani prvaki zagriženec Gastl, predzren. Tako denuncira po „S-Miru“ poštene može. Treba ga bode zopet enkrat za nšesa prijeti.

**Iz spodnjega Ljublja** se poroča, da se je provizor Arnuš — prehladil in da ima zdaj hudi „štrauben“. Nekateri trdijo, da je začasa ljudskega štetja preveč okoli letal. Drugi zopet pravijo, da je vzrok bolezni tiha jeza, ker se je polovica prebivalcev k nemškemu občevalnemu jeziku izjavilo. Kër nismo trdosrčni, želimo Arnušu, da kmalu okreva. . . .

**Brco!** Učiteljsko društvo za Rožno dolino je izključilo prvako zagrižena učitelja Glaučnika in Treula, kër ne ponehata s protikoroško hujskarijo. Napredni učitelji s tema možicoma nočejo skupaj sedeti. Prav tako!

**Uradne dneve v Borovljah** i. s. najmanje enkrat na mesec, je vpeljalo okrajno glavarstvo. Prebivalci, zlasti občinski predstojniki, so s tem zelo zadovoljni in gre glavarju zato vsa hvala!

**Električno razsvetljavo** so vpeljali v trgu Sachsenburg.

**Utonil** je v Vrbskem jezeru posestnik S. Diemling p. d. Smole iz Kota. Pokojnik je bil pridni delavec in zapušta vdovo ter več nepreiskrbljenih otrok.

**Ogenj.** V Rieblerjevem gozdu pri Sachsenburgu je nastal požar, ki so ga šele po daljšem delu omejili.

**Nesreča.** V Schussu prišel je 16 letni Engelbert Dreihar z roko v mašino za rezanje krme, ki mu je roko popolnoma odrezala.

**Roparski umor?** V Celovcu so zaprli huzarja Lorinczek in njegovega brata Johana. Dolži se ju, da sta izvršila pred leti na Ogrskem neki roparski umor.

**Zaprl** so v Beljaku fanta Jožefa Pasarič iz Kranjske, ki je svojim starišem 2400 K ukradel in šel potem po svetu. Hotel je brčkone tudi v Ameriko, kër še ni vojaščine odslužil.

**Pod ključ** dali so v Ebersteinu nekega učenca, kër se je hudo zagrešil nad neko 12 letno deklico.

**Tatvine in sleparije.** V Beljaku je neki neznanec v hotelu Mosser napravil večjo ceho in natihoma odpotoval, brez da bi plačal. V hotelu „Post“ pa je nekdo vlomil in ukradel za 180 K obleke.

**Roparski napad.** Pri sv. Radegundu sta dva roparja napadla kmeta Ogradnika. Ali ta ju je zmetal s krepkimi pestmi po tleh in je zbežal.

**Nevarni tatovi.** V Celovcu sta dva znana zločinci hotela v gostilno „Krebs“ vlomiti. Ko ju je oboje opazilo, sta zbežala in na zasledovalce streljala.

## Po svetu.

**Pred leve vreči** in raztrgati je dal marokanski sultan Mulaj Hafid dvoje svojih žen; ti dve ženski sta mu nekaj pokradli.

**Grozni čin.** V blaznosti je v Gradcu inženjerjeva žena Likavetz umorila z nožem svoja dva nežna otročiča in potem še sama sebe. Vsi trije so mrtvi.